

“ఏయ్ రిక్టా”

“అయ్యో”

“బజారులో హూటల్ కి ఏం తీసుకుంటావు?”

“వెళ్లడానికి మూడణాలండి తిరిగి తీసుకొరావడానికి ఆరణాలండి”

— యస్. వి. సుబ్బారావు, విలూరు.

“అక్కరు కాలంలో ఒకసారి పెద్దతుపాను వచ్చింది. పెద్దపెద్ద బంగళాలు కూలిపోయాయి. తాజ్ మహల్ మాత్రం కూలిపోలేదు. కారణం?”

“అది పాలరాతితో కట్టబడింది కాబట్టి”

— యస్. నరసింహారావు, హైదరాబాదు.

గాబోలు, కాస్త కఠినంగా—“ఏయ్ డోయ్, లేస్తావా! లేవవా?” అన్నాడు.

ముస్లిం యువకుడు మల్లీశ్వరుని, హాయిగా కాళ్లు చాచుకొని కూర్చున్నాడు! “నేను లేవకపోతే యేం చేస్తావే?—ఫోవయ్యా, నీలాంటి మనుషుల్ని తొంభై ఆరు మందిని చూశాను గానీ, నువ్వు చేయడలిచిందేదో చేసుకో!” అన్నాడు.

అఖరికి యేమీ చేయడానికి తోచక ఆసామీ ఆ ముస్లిం యువకుని ఒళ్లో కూచోడానికి ప్రయత్నించాడు. అతడు తోసివేశాడు ఆఖరికి తన ప్రయత్నం సాధించుకోలేక వెద్దమనిషి. “ఒరేయ్, నెల్లూరు రానీయ్!—నిన్నేం చేస్తానో చూడు.

అక్కడ నాతమ్ముడు స్టేషనుమాస్టరుగా వున్నాడు. వాడికి నీసంగతి చెప్పి, నిన్ను పోలీసుల కప్పగించకపోతే...” అంటూ మండిపడసాగాడు.

ఆయనమాటల్ని విని, ఆ ముస్లిం యువకుడు ముఖం చేటంత చేసుకుని గట్టిగా నవ్వాడు. నిమిషంతర్వాత నవ్వును ఆపుకుని “భలేవాడవయ్యా నువ్వు!—ఇది నెల్లూరు వెళ్లదు!—ఇది ‘బాంబే మెయిలు!—‘కలకత్తా మెయిలు’ ఎక్కడానికి బదులు, ఈ బండి యెక్కా వెందుకూ?” అన్నాడు

ఆసామీ ముఖం పాలిపోయింది: “అయ్యో, రామా!—నాకు ముందే తెలియకపోయిందే!—ఖర్చు; ఖర్చు!” అంటూ నుదురు కొట్టుకున్నాడు.

వీరి సంభాషణ అంతా వింటూ వచ్చిన నేను, ముస్లిం యువకుడిని చూసి, “భాయ్ సా హెబ్!—మీ రెక్కడికి పోదలచుకున్నారు?” అని అడిగాను.

“బాంబే!” అని జవాబిచ్చాడతడు.

“అయితే, ఈబండి బాంబాయి మెయిలనుకుని, ప్రయాణమయ్యావన్నమాట!”

“అవును; ఏ?”

“ఈబండి ఆయన గారనుకున్నట్టు కలకత్తా మెయిలు గాదు; నువ్వు అనుకున్నట్టు బాంబే మెయిలు కాదు! ఇది బెంగుళూర్ మెయిలు! తెలుసా!—ఇది బాంబాయి వెళ్లదు!” అన్నాను, గొట్లన వస్తున్న నవ్వును ఆగచుకుంటూ.

నామాటలు విన్నతర్వాత, ఆ

ముస్లిం యువకుడిముఖం - ఆమువం తాగినట్టు, తయారయింది.

“అరె, అల్లా!—బాంబాయికి టిక్కెట్టు కొనుక్కుని ఈబండిలో వెళ్ళడం యెందుకు?—తర్వాతి స్టేషన్ లో దిగేస్తాను!” అంటూ, ముఖం దించేసుకున్నాడు. అతడు పరిహసించిన ఆసామీ ముఖాన్ని మల్లీ చూడడానికి, అతడికే చాలా సిగ్గేసిందిగాబోలు!

అవును మరి? ఎలా చూస్తాడు? ఇంతలో మరో స్టేషను చేరింది బండి!

నీటుకోసం పోట్లాడుకున్న ఆ యిద్దరు ఘరానావ్యక్తులూ—మంద మతులూ—ఒకరి వెనుక ఒకరు ఆ స్టేషన్ లో దిగారు మాబండి వెళ్లేంత వరకూ, ఆ యిద్దరు మందమతులూ మాకేరేజీవైపు తిరిగి చూడనైనా, చూడలేదంటే నమ్మండి! ★